

הנסיך והנערה

קווקז

לפני שנים רבות חי נסיך בכפר אחד. הוא היה עשיר מאוד אך גם רע-לב מאוד. אם כעס על איש כלשהו, לא נשאר לכזה כל סיכוי!

ופעם התרגז הנסיך על זקן אחד, המשרת שלו. נוהג היה בכפר שכל התושבים היו באים לקראת בואו של הנסיך, כשזה חוזר מנסיעה. וביום אחד כזה גם המשרת הזקן יצא לקראתו עם האחרים. באותו יום משום מה הנסיך כעס מאוד, וחיפש קרבן לפרוק עליו את הרוגז שלו. עיניו נפלו על המשרת הזקן. "תשחיז היטב את הסכין שלך" ציווה לזקן המסכן "ולקראת מחר בערב תפשוט עור מהסלע הגדול הזה שם!"
מה יכול הזקן לעשות? הוריד את ראשו

על חזה וחזר הביתה עצוב ומצוברח. ובבית חיכתה לו הבת שלו. היא הרגישה מיד שבאה צרה. "מדוע אתה דואג, אבא?" שאלה, והוא סיפר לה על המשימה שהטיל עליו הנסיך.

"אל תדאג, אבא" אמרה "לך לישון. בוקר חכם יותר מערב. עד מחר נמצא פתרון כלשהו."

"ומי אמר לך לתת לי תשובה כזו" שאל הנסיך.
"זו הבת שלי" ענה הזקן.
הנסיך אמר לאנשיו להביא את הנערה.
ואחרי שראה כי היא גם יפת תואר,
התארס אתה מיד.
מאז שהתחתן אתה לא עלה יותר כעס על נפשו.

הזקן לא ישן כל הלילה ורק חשב מה יהיה גורלו למחרת. ובבוקר הבת ניגשה אליו, נתנה לו סכין מושחזת ואמרה "לך לנסיך, אבא, ואמור לו 'הו נסיך חכם. הנך יודע שלא פושטים עור מדבר חי. שחוט-נא את הסלע, ואני אפשוט ממנו עור מיד.'"
הלך הזקן אל הנסיך, ושם כבר התאספו כל אנשי הכפר, לראות מה יקרה. כולם רצו לדעת איך ימלא הזקן את הצו של הנסיך.
והזקן השתחוה עמוקות לנסיך ואמר, כפי שאמרה לו הבת "הו נסיך חכם. אני מוכן למלא את הצו שלך. אך הרי אתה יודע שלא פושטים עור מחי. שחוט את הסלע ואני מיד אפשיט ממנו את העור."
התשובה החכמה פגעה בנפשו של הנסיך והוא חייך. ועם החיוך גם הכעס עבר.